

Особено значение в този кръг от практики и мирогледно- митологични представи има магията на първия ден, първия месец, първия гост-т, е. ролята на началото.

През този период от Коледа до Богоявление /Водици/, /25 XII-6 I/ въпреки благопожеланията на коледарите за щастие, според вярването и представите, излизат най-много нечисти сили, които застрашават човека. Това са така наречените "мръсни дни" /мръсници, потанни дни, караконджови дни, криви дни/. През тези дванадесет дни се спазват редица забрани - не се пере, не се къпят, не се хвърля нечиста вода от пране, не се оставят бебешки дрехи навън през нощта, не се преде, не се тъче, не се плете, не се крои. Не се правят седенки и сватби. Ако умре човек, курбан не се голи.

Вярта се, че през тези дни излизат таласъмите и караконджолите. Според народните представи те най-често са мъж, гола жена, куче, петел, срещат се и преобразявания на животни в хора и обратно.

Насищането на този период на толкова много забрани и демонологични същества, говори за нарушаване на порядъка. Мръсните дни и цялата същност на новогодишните обреди навежда на мисълта, че това са обреди, чрез които светът се обновява, създава се отново от хаоса, от борбата между чисто и нечисто. И тъкмо затова в тези обреди основно значение играят огънят и водата.

Идеята за цикличното обновление на света е заложена дълбоко в цялата новогодишна обредност, тя прави тази обредност основна в целия български обреден календар. Защото не само пожеланията са свързани със следващия годишен ход по кръга на времето, а и редица обредни предмети и действия от новогодишната обредност намират място и в други обреди.

Предходящ новогодишните обреди е Игнажден.

В Сливенско има три "къдени" вечери- аналогични на трите съдни вечери